

obče znano, cvetne žveplene plošče, ki razun iz žvepla tudi še iz raznega cvetja sem ter tje tudi iz cimota, muškatnih orehov in iz drugih začimb obstojé. Po takih žvepljenih ploščicah se sicer prav dobro vino dostikrat posebnega duha navzame in tako svojo ceno za precej zgubi. Ker take plošče niso boljše pač pa dražje od prostih žvepljenih ploščic, je tedaj pametnejše navadne proste žveplene plošče rabiti, o katerih pa velja pravilo, da ne smejo biti predebele, ker sicer žveplo preveč od njih kaplja, kar se toliko bolj godi, kolikor so plošče debelejše. Slab zaduhel zrak v kleti povspešuje rast plesa po sodih in kletnih stenah. Verjetno je potem na dalje, da se tam, kjer plesove rastlinice rade rastejo, tudi bersa in ocetove rastline rade izcimijo, kar je vinu v kvar. V kletih, v katerih rastlinske tvarine gnijejo in trobnijo, se nareja slab duh, ki tudi skozi stene sodov prodira in se tudi vinu primeša. Še bolj se pa sodi takega duha navzamejo, ki niso zapilkani. Posebno pa rudeče vino, ki še na tropinah vreje, je kaj občutljivo. Prej ko ne se tukaj dišeče stvari najprej na vzdignjenih tropinah na tako zvanem klobuku zbirajo, zgoščujejo in potem v vino prestopajo. Zgodilo se je, da je sodček zmučkanega črnega grozdja blizu 20 litrov držeč ležal v sobici, v kateri je bilo več kosov pokatranjene šote. Katranov duh po sobi ni bil presilen in vendar se je vreči mošt že po malih dneh katranovega duha tako zelo navzel, da ga nihče ni mogel več piti. V neki kleti pa, v katero je pri hudi povodnji voda udarila, so gantnarje, ki so bili skoz in skoz premočeni, z karbolovo kislino pomazali. Nasledek tega je pa bil, da so se vsi prazni sodi, ki so bili pa dobro zapilkani, duha karbolove kisline tako navzeli, da so še več mesecev potem po nji dišali in ko so o branju v jeden teh sodov novega mošta natočili, da je tudi ta še po karbolovi kislini dišal. Iz vsega tega je tedaj jasno, da so v vinskih kletih vse zelo dišeče stvari vinu nevarne. Odstraniti se mora tedaj vse kar bi vinu moglo slab, neprijeten duh podati. Tako imenovani gorski ali talni duh mora mnogokrat napačnosti, ki se pri ravnanju z vinom v kletih godé, pokrivati. Sicer se ne da tajiti, da marsiktera gorica vinu res poseben duh in okus daje, ki je po zemlji in po trsih različen. V dosti več primerjih je pa takemu okusu in duhu plesen sod kriv, ki se pa potem rado zemlji in gorici pripisuje. Da se ta poseben duh in okus v istem vinu pogostoma ali skoraj leto na leto nahaja, to še ni noben dokaz, da ima svoj izvir v zemlji, kajti najdemo napake pri ravnanju z vinom, ki se na nekterih krajih leto na leto ponavljajo, n. pr. da ne zgorelo žveplo v sode pride, v ktere se potem mošt ali novo vino nalije ali da se sodi leto na leto slabo izmijejo ali da se vino prepozno pretaka ali da je slednjič nečist z dišečimi tvarinami napolnjen zrak v kleti. Poseben neprijeten duh in okus iz vina odpraviti, se ne posreči vsa-

kemu in vsakokrat. Mnogokrat mine skoraj do čistega po večkratnem pretakanju ali čiščenju. Včasih se da z frišnim ogljem, ki se brž, ko se je shladilo, v sod dene in potem po večkratnem čiščenju iz vina spravi. Drugekrati pa in sicer mnogokrati nič ni pomagati in vino nas potem prav pogosto in neprijetno opominja, da se mora vse skrbno in pazno odstranjevati, kar mu poseben duh in okus podaje.

Štajerska kmetijska družba pričakuje letos 16.390 fl. dohodkov in bo imela 16.370 fl. stroškov. Jeni dosedanji predsednik, znani Moritz pl. Kaiserfeld Blagotinšek je odstopil in na njegovo mesto je izvoljen baron Washington, rojen Bavarec, a mnogoletni posestnik graščine v Pöls-u in morebiti najizvrstniši gospodar cele Štajerske. Družba je sklenola v vinskih krajih vsako leto pouzročiti krajne vinske sejmove, v Mariboru in v Gradcu pa vinske sejmove za celo deželo. Prilično spregovorimo o tej važni reči več!

Sejmovi na Štajerskem. 6. marca pri sv. Petru pod sv. gorami; 7. v Vitanju; 8. v Pilštanju; 10. v Dolu, pri sv. Jurju pod Tabrom, v Kapeli pri Brežicah in v Spod. Polskavi.

Sejmovi na Koroškem. 7. marca v Belaku; 8. pri sv. Martinu Silberbergu; 12. v Lavodu; 13. v Millstadtu; 15. v Africi in 16. v Winklernjih.

Dopisi.

Iz Celja 22. febr. so napravili udje celjske čitalnice v čast doktorju Štefanu Kočevarju ob priliki njegovega imenovanja za cesarskega svetovaleca slovesen banket, kojega se je udeležilo 46 oseb. Pevec čitalniški so zapeli njemu v čast od Ivana Gabrška zloženo, po pevovodju Miklavca oglasbeno pesem. Predsednik M. Kožel omenja v nagovoru mnogostranskih zaslug staroste štajerskih Slovencev, za narod, za slovensko slovstvo in za človeštvo sploh, ter mu naglasi burno: Živijo! Dr. Kočevar se ginjenih besedi zahvaljuje za podeljeno mu čast ter pravi, da se ima za vse v prvi vrsti zahvaliti Njih Veličanstvu presvitemu cesarju, kteremu zakliče trikratno gromovito „Živijo“. Gospodična Miuka Valenčakova mu poda krasno izdelano torto, v podobi podzglavnika, na katerem leži lavorjev venec, ter mu govori: „Možu, kojemu se spodobi lavorjev venec, podajam to v spomin denašnjega dne. Kakor ta venec naj Tvoja slava nikdar ne vsahne.“

Kdor pozna dok. Kočevarja, mora ga ljubiti, jegov zlata vreden značaj, jegova miroljubnost in neutrudljiva delavnost. Vkljub visokej starosti je vedno delaven, prijazen in dobitljiv. Bog ga nam ohrani še mnoga leta, jegovo ime naj slovi med nami po vsih kronovinah in naj jegov spomin blag ostane še poznim potomcem!

Iz Brašlovca. Dne 14. febr. je tukaj umrl pošten, 90letni Pongrac Cizej. Mož se je vojsko-

val v svojih mlajših letih zoper silnega Napoleona I. ter kot pešec prehodil mnogo sveta, velik del Rusije, Nemčije, Francije in nekoliko Italije. Sedaj imamo še samo enega njegovih vrstnikov in soborilcev, ki pa mnogo časa že ne more več iz postelje. — Isti den je tudi umrl 73letni vitez plem. G. Götmann, ki je več let na zanečkem gradu živel v pokoju. Pogrebni sprevod se je 17. febr. sijajno vršil. V lepi, prekrasno z cveticami in lavorjevimi veneci nakinčani rakvi (trugi) so ga sprevaljali od grada do cerkve. Dva strežnika sta nosila na blazinicah eden meč in zeleno čelado v znamenje, da je polkovnik ali obrist, drugi pa več svetinj znamenja njegovih zaslug in junaške hrabrosti. Po opravi v cerkvi so ga zopet vzdignili na voz, ki ga je odpeljal v Celje na železnico, da ga spravijo v Prago, kder bo pri rajnikih svoje rodbine počival do sodnega dne. Ljudje pravijo, da je polkovnik Götmann do ubogih bil jako usmiljen in radodaren. Bog mu stotero povrni!

Iz Vranskega. Okoličani nismo nič zadovoljni s tem, da smo s tržani v eno srenjo sphani, kder ti z nami delajo, kar hočejo. Ako prinese kmet iz okolice kaj v trg na prodajo, hitro pristopi berič in tirja vžitnino; kedar vojaki pridejo, jih tržanski uradnik in „kvartirmeister“ brž tudi okoličanom pošlje, plačilo za vojake odmenjeno pa za trg zaračuni, kako, tega ne vemo. Za slabo ponočno svečavo v trgu in za čuvaja dlagamo okoličani po 130 fl. na leto. Kakovi hasek imamo od tega? Ali je nam treba svečave in čuvaja v trgu? To so sami taki stroški, od katerih imajo le tržani korist; pravično bi torej bilo, da bi jih tudi oni sami plačevali. Pri volitvah v srenjski zastop ne jemljejo tržani nobenega ozira na okoličane; vse odbornike izbirajo iz sebe; zato okoličani nimamo nobenega zaupanja v ta zastop in želimo, da nas spustijo prej kakor slej iz srenjske zveze z trgom!

Od sv. Janža na dravskem polju. V štev. 6. „Slov. Gosp.“ smo čitali, kako so v starški vesi 20letnega mladenčca obleke oropali, kar se naj po sledečem pojasni! Omenjeni fant je 21. januarja enemu tukajšnjih fantov prav po tolovajski z kolom na stezi čakajoč „burmus“ po sili vzel. Nekoliko potem je nekega špeharja, ki je v Staršah prešiče kupoval, po vesi spremljal. Slučajno pride tako v hišo, kder so vsi 4 fanti imeli lepe „burmuse“ in kojih najmlajšemu je prej „burmus“ na stezi vzel. Ti spoznajo brž posilneža, ga zgrabijo in zahtevajo, da „burmus“ plača ali kaj zastavi, dokler ga ne prinese nazaj. Ne imajoč denarjev je moral svojo zgornjo obleko zastaviti in eden omenjenih fantov mu je svoj delavniški obleč posodil za ta čas, dokler oropane „burmusa“ ni prinesel nazaj. Da pa vse to nekako po turškem in čerkeskem diši, to je žalibože istina!

Iz Koroškega. (Razne novosti.) V Celovcu še vedno držijo nazaj vjete Srbe in jih baje

ne bodo spustili pred končno rešitvijo turških homatij. Čudno se pa avstrijskim Slavjanom vendar mora zdeti, da se z Turki bolje ravna, ker so vse turške jetnike poslali domu na Turško. — Koroška kmetijska družba je 23. febr. imela slabo obiskovani občni zbor. Pri tem zboru je nemška večina sklenola ustaviti slovensko prilogo družbenega lista: „Kmetijski list“. Pravili so, da tega niso storili iz mrženja do Slovencev, ampak zaradi pomanjkanja denarjev. Sicer pa za listom ni treba koroškim Slovincem veliko solz prelivati; ni bilo kaj posebno prida v njem, pač pa bo treba, da si omislijo na Koroškem list, ki bo Novicam ali pa „Slov. Gospodaru“ podoben!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dolgo so se naši ustavovni ministri pogovarjali in prepirali z ogerskimi; svet si je lahko mislil, kako strašno se gospodje pulijo, toda naposled so se lepo porazumili; Magjari so zvečinom zmagali. Čeravno za skupne državne potrebe plačujejo samo 30%, mi pa 70% dobijo vendar od avstrijske banke 50 milijonov goldinarjev srebra v Pešt; avstrijsko-ogerski bankovci dobijo nemške in magjarske napise; sploh nagodba z Ogersko je na 10 let gotova, če dunajski in budim-peštanski državni zbor dogovorom ministrov pritrdita. To je sedaj celo mogoče, a gotovo še ni, ker nahaja se mnogo poslancev pri nas in na Ogerskem, ki z dogovori ministrov niso zadovoljni. — Graška „Tagespost“ je v svet zatrobila, da je finančni minister od tistih 80 milijonov, zaradi katerih je lani „Slov. Gosp.“ od slavnega c. k. glavarstva v Mariboru konfisciran bil, ker je o njih nekaj črnil, posodil 1,200.000 fl. Duks-bodenbaške železnici. Tako ali! — Kranjski nemčurji razsajajo zgoli same jeze in tožijo, da vlada nemštvo na Kranjskem premalo podpira; to jim bo pač malokdo veroval, posebno če pomisli, da morajo slovenski profesorji Glaser in Šuklje iti na Nemško, in narediti prostor Nemcem. — V Gorici je vlada potrdila novega mestnega župana Deperisa, ki je vodja Avstriji gotovo ne preveč udanih Lahonov. — V Dalmaciji se vozi čedalje več živeža in streliva za vojake. — V državnem zboru je 61 liberalnih poslancev, med njimi mariborski Duhač in Seidl, celjski Foregger, koroški Petritsch, vložilo predlog, naj se delegacije odpravijo, t. j. naj se edino skupno zborovanje vseh avstrijskih dežel zatre in cesarstvo še bolj na dvoje razkolje. Avstrijski domoljubi takemu nasvetu pritrditi ne moremo. — Magjarski minister Szell je na Dunaju vlovil nekaj milijonov na posodo, z katerimi se upa do aprila shajati. Kaj pa potem?

Vnanje države. Nemški cesar, stari Viljelm, je sklical nemški državni zbor v Berlin, katero mesto je ravno sedaj doseglo število 1 milijon prebivalcev. Cesar je v nagovoru do poslancev povdarjal svojo miruljbnost, do katere pa ima